

DEO OPTIMO MAXIMO UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCE,

Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA*, QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS

*manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis primâ mensis
Martii, anno Domini M. DCC. LXX.*

M. GUIDONE DANIE' DESPATUREAUX, Doctore Medico Præfide.

An in Partu difficili, sola manus Instrumentum?

ARTUS ex Naturæ intentione, non succedit semper
Expulsioni foetus, non semper ipsius conatus, prægnan-
tisque molimina, sufficiunt. Ex parte Matris, sola sæpè
Plethora difficilem facit foetus educationem. Sæpè non
exoneratâ prius Vesicâ, comprimitur Uteri orificium, fit-
que aninationi impar. Quoties Uterus Situ perverso, Prolapsu, Cancro,

* Auctore M. Joanne-Baptistâ Ludovico Chomel, anno 1731.

Ulcere, Hæmorrhagiâ, aliisve morbis afficitur? totidem Partus impedimenta. Ex parte Fœtus, si Brachium, Humerum, Manus ambas, Abdomen, Thoracem, Vultum, Dorsi vel Lumborum Vertebrae, Anum, Genua, Pudenda, aliasve offerat partes; si ob varios Funiculi umbilicalis implicitos orbes, diutius remoretur Fœtus, si nimiam mole Caput exclusioni obstet; si tandem educto infante tenacius adhæreat placentæ cum membranis, artificialisque efflagitetur opera; iis tantum uti licet auxiliis quæ Partum adjuvent, Matri labem, Fœtui necem vel noxam non inferant.

I I.

MEDICINÆ subsidio semper indiget Partus difficilis. Natura variis repleta impedimentis, languet, ni sublevetur. Ex parte Fœtus, & ex parte Matris videas quæ obstant, sed ex parte Fœtus, & ex parte Matris quid incurratur periculi attende. Si Anatomia fides, Quid exquisitioris sensus quam Nerveo-vasculosa uteri substantia? Quid delicatius quam infantuli membra? *Ne Cultro, Uncis, Cocleis ferreis, Laqueis, aliisve Instrumentis horribilibus instructus accedas, Matrem lædere, vivum Infantem occidere, vel frustulatim extrahere, reformida.... Non lignum tractas aut lapidem, &c.... Uterus functione, substantiâ, connexionibus delicatissima pars rejicit, quid eam lædere, aut ipsi officere potest. Ipsa Manus unguibus extremis, Uterum lædit aliquando, quanto magis ferreis Instrumentis læsio inferri potest, quippe non discernunt quæ sint tangenda. Sed Fœtui noxam inferre nonne contremisces? Ille proprio Matris stipendio nutritus, Naturæ instructus donis, lumen etsi ignotum appetens, in ipso vitæ limine necatur vel vulneratur. Nemo obstrepat, mortuo tantum Fœtu, instrumenta usurpari. Audias non infimioris notæ virum, horrescatque animus. *Fieri non potest, quin Fœtui mors inferatur ad vitam Matri servandam. Numquam lædendus infans ut subvenias Matri. Partus uteri spasmis absolvitur, Instrumenta quæcunque, dilationis, contractionisque motus, nequaquam perferunt, nequaquam idcirco obviam ire incommodis possunt tutoque impedimenta removere.

I I I.

IN difficili Partu, vivo vel mortuo Infante, exulanda veniunt Instrumenta. Vivo reclamant omnia, mortuo vetant Ratio & Auctoritas. Si Chirurgus ut opem ferat laboriosè parturienti accersitus est, omnibus ex Arte prius perpensis, Naturam semper propius insequatur, obviam cognoscat partem, eamque si operationi obstet, leniter propellat; ruptis membranis, fluentibusque aquis, Manu, oleo vel butyro recenti inunctâ, quærat interdum pedes, pedibus adductis eos linteo

*Deventer.
de Arte ob-
stetricant,
g. I. p. 11.

*Mauri-
ceus de Pat-
ru Natur. c.
*9. lib. 11.

tepefacto & tenui induat, ne aere exteriori humorum lædatur circuitus, & ut sit operatio facilior; vertat interim Infantem sensim sine sensu, ita ut semper illius vultus, Matris posteriora aspiciat; sic os Maxillæ inferioris, materna pubis ossa non offendens, operationi haud obstabit. Cum ad Thoracem fuerit deventum, leniter eum alternis manibus comprimendo, succedet caput quod adducere prudenter decet. Si tamen ob nimiam crassitiem remoram affert caput, solâ manuum vi & industriâ obstetricans potest premere ossa lateralìa, & tunc capite complanato ob flexilem ossium connexionem, labori finis erit. Monstra ipsa ingenti suâ non impediuntur mole forâsque integra amandantur. Hæc omnia non minus vivo quàm mortuo Infante veniunt præscribenda. Mortuo etenim Fœtu, Putredo, Sphacelus omniaque interitum comitantia, Musculis & membranis, ligamentis ipsis firmitudinem adimunt; frustra Manus Instrumenti dux erit, ea cui fuerit applicatum Instrumentum pars, discedit subito, & tunc alteram Vellicas, attrahis, quæ tamen ferrum abhorret. Sic innumeræ mulieres Recto intestino vulnerato, Vaginâ uteri perforatâ, Vesicâ apertâ, Urinam Excrementaque alia per Vaginam reddunt. Nonne Manus erudita Medici prudentis adjuncta Consilio hæc vitare ærumnas?

IV.

NONNULLI Instrumentorum errores & casus callentes, putant tamen vivum extrahi posse Infantem Unci ope, illudque Instrumentum in Auris cavitate ita firmiter adaptandum esse ut deinde sit facillima adductio. Ast Uncus vi manuum tractus, ossa sæpe sapius disjungit, disjunctisque ossibus, dentiformes ossium Craniî processus quidquid obstat dilacerant. Sic Chirurgus * et si solertissimus cum Unco usus esset, ut Fœtus residuum adduceret Caput, Uterum laniavit. * Diversam Methodum sibi arrogat Chirurgus alter quâ Instrumentum adhibet quod vocat *Tire-Tête*, sed quam sæva sit hæc agendi ratio quis hodiè vellet refragari? Cum funere mauricei funeratum est Instrumentum. Arcendum venit reticulum quo hærens Fœtus caput comprehendit delirus quidam*, illudque foris veluti bursâ implicitum, attrahit; res sanè facilis enarratu, sed in operando ardua. Culteros omnes effugiat obstetricans Chirurgus, non licet unquam discerpere Fœtum ut sit Matris securior status. Quidam laqueis admodis Fœtui constringunt membra, Ligata repellunt, & ferè semper ligatis pedibus, brachiis, ligato capite, nec tutior, nec facilior est Operatio. Instat tamen periculum, labascunt parturientis vires; Manus admoveatur, Caput ipsum si à Trunco separatim intus remanserit * Chirurgus digitos in ore Infantis, immittens, illud adducet. Sic juvabitur Partus, Matrique non inferetur Labes.

* Pen. Pratiq. des Accouch. lib. 2. p. 296.

* Portal. pratiq. des Accouch. Ob. 75.

* Manriceau.

* Amand.

* Viande. c. 32.

2. 3. S.
SED quid moror? nonne omnes Dissentiunt obstetricantes? Mauriceus unicum Cachinnis excipit. *Peu* incusat Mauriceum quòd eo utatur Instrumento quo vita Fœtui adimitur. Nullus est consensus nec de Instrumentis, nec de Instrumentorum specie. Medicorum consilio obstetricantes recurrant. Vis unita fortior. Præsto adest Medicina quæ convenienti auxiliorum usurpatione, Naturam languentem excitat, vel nimis luxuriantem reprimat. Deventerius, in suo de arte obstetricandi tractatu, omnia rejicit Instrumenta, solâque Manu, sine Instrumentis in quocumque Partu omnes Infantes educit. Tandem laqueis veniunt insperatæ Luxationes. Unci vel Humuli usu, innumera mulieres cedunt fati, Infantesque præciosissimis orbantur donis. Omnes igitur beneficiis fruatur Naturæ quæ Manus suppeditans, eas ita fortitudine, solertiâ, sensu, instruit, ut Matribus non incutiant timorem, adstantium sibi concilient fiduciam, incolumem educant Fœtum, Naturam denique adjuvent. Quid objicies? vitâ orbatur infans, vel non. Mortuo fœtu, res omnis sapius naturæ committenda, proprio Marte hospitem, nece factum hostem, propellet foras. Vitâ si fruatur, forasque exire absolutè non possit, tum propter imperviam ossium innominatorum diductionem, tum propter varia impedimenta, sitque partus impossibilis, tunc ad Cæsaream sectionem in certâ desperatione dubiam spem confugas quam in omni alio casu tentare foret nefas. Igitur concludere licet.

Ergo in partu difficili, sola Manus Instrumentum.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Thomas, LE VACHER DE
LA FEUTRIE.

M. Joannes Carolus DES-ES-
SARTS.

M. Bartholomæus Tussanus LE-
CLERC, Consiliarius Medi-
cus Regis ordinarius in ejus
Castello.

M. Bertrandus DU PUY.

M. Petrus Maria VIELLARD.

M. Ludovicus - Gabriel DE-
PRE, S. principis Condai
Consiliarius Medicus.

M. Joannes COLOMBIER.

M. Ludovicus Henricus BOUR-
DELIN.

M. Antonius PETIT, à Regiâ
Scientiarum Academiâ & mi-
litarium Regni Nosocomiorum
Inspector, nec non in Hono-
regio Anatomies ac Chirurgia
Professor.

Proponebat Parisiis JOANNES BAPTISTA MICHAEL BUCQUET, Parisinus,
Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus, A. R. S. H.
1770, à sextâ ad meridiem.

Typis QUILLAU, Universitatis & Facultatis Medicinæ Typographi 1770.

360
50
100